ناول
Ketabton.com
دبارو تو احرام
(د استشهادي مجاهد د ژوند حیرانوونکې کیسه)
محمد رحیم "پرور کوچی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

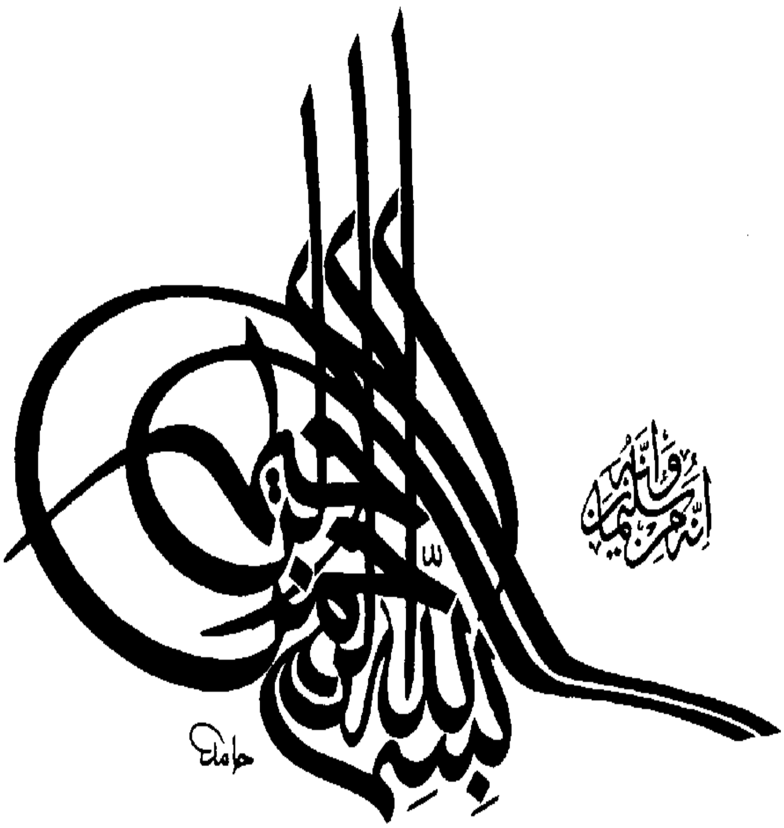

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

- په دین او هیواد میینو هغه میړنیو شاه زلمو ته چې خپلې دنګې ځوانۍ یې د اور سرو لمبو ته ونیوې.

- او د هغه ګمنامه مجاهدینو پنوم چې د یوې مړې ډوډۍ د پیداکولو لپاره اوس هم حیران پاتې دي او د پوښتنې یې څوک نشته.

م. پرور کوچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم :د باروتو احرام

لیکوال :محمد رحیم " پرور کوچی"

فسبوک پاڼه:parwar kochai

د لیکوال د تلفن شمېره:۰۷۸۷۴۳۱۱۳۶

کمپوز او ایډېټ :خپله لیکوال

د پښتۍ ډیزاین :موسی تعبیر

د چاپ کال : ۱۴۰۲ هـ،ل

د چاپ وار :لومړی

دخپرندوی : فریدیه خپرندویه ټولنه

د چاپ حقوق له لیکوال سره محفوظ دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

د سراچه ډوله موټر غرا خته د سړک په ژۍ بوتي او ډبرې په تیزۍ سره تیریدل سورلۍ ږد ږد وروکتل لرې د سړک په سر د ملي اردو عسکرو تالاشي کوله عمر موټروان ته وارخطا وویل:

استاده ځنګ ته ودریږه!

موټروان په پاسینۍ ښیښه کې برګ،برګ وروکتل

ولې؟ ته خو خوست ته تلې

عمر سړه ساه واخیسته.

بلې استاده! خوست ته تلم خو په لاره یو مهم شی رانه پاتې دي.

لدې سره موټر ځای په ځای ودرید عمر په تیزۍ دروازه خلاصه کړه بیک او چانټه یې غاړې ته واچول په لاندې راوتلې شیله ورښکته شو.

ډبرې او شګې ښوییدې عمر ګړندي ګامونه اخیستل په مخامخ غونډۍ وروخوت د غونډۍ په سر یې یوې او بلې خواته وکتل پاس د غره په سر خړې بوجۍ ولاړې وې،په پیره دار خانه کې ولاړ عسکر لاسونه ښورول د ودرېدو اشاره یې کوله عمر نورهم تېز شو له هاخوا ټکاری شو دوې درې مرمۍ د عمر ترځنګ ولګیدې،عمرځای په ځای کښیناست مرمۍ راډیرې شوې عمر پړمخې پریووت په ورانه کې یې نرۍ درد حس

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ،دی یوې راوتلې ډبرې ته وروښوييد بيګ او چانټه يې پورته پآتې شول بيرته يې لاس وراوږد کړ بيک او چانټه يې راواخيستل.

مرمۍ لکه د ږلۍ ځاځکي راوريدې عمر ددعا لاسونه پورته کړل.

خدايه! ته مې هدف ته ورسوه.

لويه ربه (ج)! ته راسره مل شه ارمان مې راپوره که...

لنډه شيبه ووته ،لدې سره مرمۍ لږ کمې شوې پورته يې وکتل حيران شو،لرې دوه عسکر را روان وو ده په تيزۍ بيګ او چانټه غاړې ته کړل مخامخ په راوتلو ډبرو کې يې منډه واخيسته عسکرو بيا ډزې پيل کړې پوچ او سپک يې ويل زوروري ناري يې وهلې.

ودريږه! چې له ځايه ونه خوځې

ژوندی دې نه پريږدو

عمر همداسې منډې وهلې لرې ولاړ پورته يې راوکتل عسکر دده په ځای ولاړ وو يوې او بلې خواته يې لاسونه خوځول لاندې شېلو ته يې د ټوپکو خولې نيولې وې.

چې لږه کراري شوه عمر بياله ځايه وخوځيد ښه شيبه مزل يې وکړ ،لاندې په لرې دښته کې ځو خړ کورونه ولاړ ول عمر مخامخ کورونو ته ور روان وو په لنډه شيبه کې يې د يو کور لرګينه دروازه وروټکوله له دننه ښځينه غږ راغی.

څوک يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر وستمېد خوله يې خبرو ته جوړه کړه

موږې تږی یم مسافر یم له غره نه عسکرو پسې رااخیستی یم لږ اوبه که راوړې.

دروازه نیمکښه شوه د سره ټیکري پیڅکه تر دروازې راووته عمر شا وراړولې وه ښځینه غږ د عمر غوږونه بیا ولړزول.

وروره! موږ کور کې څاه نلرو،کور کې څوک نشته میړه مې کار ته تللی دلته امنیت خراب دی لدې ځایه ولاړ شه موږ ته غم مه جوړوه.

عمر سوړ اسویلی وکیښ ته به وایې د څو ورځو بې خوبه دی،لږ مخکې لاړ په مړاوو قدمو د بلې کوښې کلا لویې دروازې ته ودرید.

عمر وړه نجلۍ راوغوښته د افغانیو پنځه ګون یې ورته ونیو.

وړې نجلۍ کورته منډه واخیسته نیغه په دروازه ننوته لږه شیبه وروسته د یوې پلاستیکي کوزړۍ او یو ښیښنه یي ګیلاس سره د ده ترمخ ودریده.

عمر سلامته کوزړی په سر واړوله تټر یې څوځایه لوند شو دسمال یې له جیبه راوویست په سینه یې راتېر کړ،په سپینو خامکو جوړه غاړه یې لمرته وځلیده الحمد الله یې وویل کوزړۍ یې وړې نجلۍ ته ورکړه په تندي یې ښکل کړه خپله وریره یې نیغه سترګوته ودریده له ځایه پورته شو له جوماته د آذان غږ راته مخامخ لاړ شېبه وروسته یې په جومات کې ډډه ووهله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

عمر د جومات د امام په ترپي راويښ شو په ځای کې راکښيناست ملا امام د سهار د لمانځه لپاره آذان وکړ بيرته راغی ده ته يې د سترګي مشې لپاره دواړه لاسونه ونيول عمر له ځايه پاڅيد ملا امام ته يې ټينګه غيږه ورکړه ملا امام يې ترڅنګ کښيناست په مسکا يې وويل:

شپه دې ښه وه؟

ساړه خو به دې نه وي شوي؟

عمر په پسته ږيره لاس راتير کړ.

نه! خدای(ج) دې اجرونه درکړي جومات ښه ګرم وو.

ملا امام پلتۍ ووهلې اووې پوښتل:

پوښتنه خو بده نده؟

دی موسکی شو

نه! مهرباني مولوي صاحب

ـ د کوم ځای يې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وردګو د سیدآباد

ـ چیرته روان یې له خیره؟

ـ خوست ته

ملا امام مسک شو

دوکانداري کوې که .....؟

عمر یې خبره ور پرې کړه

نه مولوي صاحب ! مدرسې ته ځم دیني درسونه وایم

د ملا امام تندی وغوړید او وې پوښتل:

ماشاالله قاري صاحب!

وار له واره یې بیا وپوښتل:

موټروان ته دې ویلي؟

عمر سوړ اسویلی وویست

نه ځوک نه پیژنم دامې لومړی ځل دی دې سیمې ته راځم

ملا امام مبایل له جیبه راوویست

ته صبر! حشمت الله ته زنګ ووهم

له ځایه پاځید د کړکۍ خواته لاړ مبایل یې غوږ ته ونیو له مقابل لوري کوم ځواب رانغی بیایې ور اوکې کړ ملا امام دا ځل سلام واچوه له مقابل لوري خپ راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعلیکم والسلام

ملا امام غاړه تازه کړه

وبخښه لکه چې ویده وې

حشمت وخندل

خدای مو وبخښه امر کوه مولوي صاحب!

ملا امام وپوښتل

خوست ته ځې؟

حشمت وپوښتل

هو څنګه؟

ملا امام لیاړې تیرې کړې

د یو کس ځای پریږده

حشمت وخندید

بیا دې لکه چې هوا کړې

ملا امام یې خبره ونیوله په غوسه یې وویل:

نه لیونیه ! زه خو پرون راغلم یو میلمه دی راسره چې هغه یوسې.

حشمت وخندل

سمه ده مولوي صیب ورته ووایه ځان تیاروه لږ وروسته در وځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ سمه ده خدای پامان

تلفن یې قطع کړ

ملا امام عمر ته وکتل

پاڅه قاري ګله !اودس تازه کړه چې موټر راځي

عمر هوار کړی توس او بالښت سره وپيچل.

(۳)

د غرمې لس بجې وې سراچه موټر په تيزۍ روان وو په پاخه پل تير شو کوچنی بازار راورسيد د خټينو دوکانونو ترمخ په لرګينو او پلاستيکي ټوکريو کې ډول ، ډول وچې او تازه ميوې ايښې وې له شاتيني سيټ يوه بوډا ناره کړه:

استاده ګله ! د ګردې څيرۍ د بازار په آخر سر کې يو بريک ووهه.

موټروان د يو خټين هوټل ترمخ ودريد په پاسينۍ هنداره کې يې وکتل:

همدا ځای ښه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا دروازه خلاصه کړه

هو! بیخي برابر دی

بیا یې د موټر له ډالي پنډه ورواخیسته

درې سره رنګه د کلدارو سلګون نوټونه یې د موټروان په لمن کې ور واچول.

عمر شاوخوا وکتل پاس په غره کې دخیږیو او نښتر ونې باد یوې خواته رپولې وړی وو بیک ته یې لاس کړ بیګانی وچه ډوډۍ یې راوویسته غټه مړۍ یې وکړه.

موټر په تېزۍ حرکت وکړ مخامخ یې وکتل سترګې یې رډې راوختې د ګردې خیږۍ ولسوالی په مخ کې ولاړې تالاشی ته ګڼ موټر کتار ور روان ول ده غوښتل یوځل بیا له موټره ښکته شي خو شاوخوا په عسکرو پوښلې غونډۍ او لاندې ژور خوړ د تیښتې لاره ور باندې ورکه کړه کلیمې او درودونه یې په ځان چف کړل په یوه شیبه کې یې موټر دبریټور عسکر ترمخ ودرید.

عمر لړزې اخیستی وو وارخطا ښکاریده که عسکرپوښتنه ترې کړې وای چې له کومه ځایه راغلې؟ ده ځواب نه درلود ځکه د راغلې سیمې نوم یې نه وو زده.

عسکر له موټر ګرد راوګرځید کله چې ډالي ته ودرېد نو موټروان عمر ته خوله ورنږدې کړه.

ـ که عسکر وویل له کومه ځایه راغلې ؟ ورته ووایه د غلګی له سیمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عمر دمه یوڅه جوړه شوه.

له شالخوا د عسکر پیکه غږ راغی

استاده ډګی (ډاله) خلاصه که!

موټروان په بیړه ورښکته شو

عسکر دډالي ټولې پنډې په ځیر،ځیر وکتلې بیرته سورلۍ ته راوګرځید له هریو یې جلا جلا پوښتنه وکړه د مخې څوکۍ سره عمر ته ودرید تندی یې سره کش کړ او وې پوښتل:

هلکه له کوم ځایه راغلې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

له غلګۍ

ـ تذکره لرې

ده په جیبونو لاس ننه ویست واخطا شو لیاړې یې بندې شوې

نه ولا! کور رانه پاتې ده

د عسکر تندی تریو شو

د کوم ځای یې؟

لهجه خو دې بدله ده

عمر مړاوي وروکتل

د وردګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکر وخندید

ښه! يې د وردګو او راغلې له غلګۍ نه

عجبه ده

دروازه يې خلاصه کړه ده ته يې د ښکته کيدو اشاره وکړه

عمر زيړ زبيښلی د عسکر ترمخ ودريد

عسکر يې پوره تالاشي واخيسته جيبونه يې څو وارې وکتل

بيا يې لنډې پوښتنې پيل کړې

څه کار کوې؟

عمر وويل:

پوهنتون وايم

- چيرته؟

- په خوست کې

عسکر لاس ور وړاندې کړ

کارټ لرې؟

عمر ژر جيب ته لاس کړ کوچينی کارټ يې عسکر ته ونيو

ها دادی

عسکر کارټ مخ او څټ واړوه وې پوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم دې څه دی؟

- عمر

- ولد؟

عبدالرحیم

کارټ یې بیرته ورکړ او وې پوښتل:

غلګۍ کې دې څه کول؟

عمر په تندي لاس راتیر کړ

هلته مې خپلوان دي د مړي د جنازې مراسمو ته ورغلی وم

عسکر وخندل

ولې بې له تا نور څوک نه وو چې جنازې ته ورغلي وی؟

عمر سوړ اسویلی وویست

نه ! پلار مې مړ دی ، ورونه مې مساپر دي اوس یوازې زه د کور سرپرست یم

عسکر په اوږه وار ورکړ

سمه ده! درځه ولاړ شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۴)

مازدیګر وو د لمر سترګه په مخامخ غره راڅوړنده وه موټر په یوه تنګه کوڅه ننووت غالمغال وو موټر د یوې چوترې لاندې ودرید موټروان عمر ته وکتل په خندا یې وویل:

دا یې خوست!

بیا یې وپوښتل

دلته څوک لرې؟

عمر شاوخوا وکتل ډول ډول موټر په لوی سرای کې ولاړ وو موسک شو موټروان ته یې مخ ور واړوه

هو استاده ګله ! دلته پوهنتون کې مې د اکا زوی دی هغه ته ورځم

موټروان د خدای پامانۍ په ډول لاس ورته ونیو

ښه ډیر ښه ! درځه چې ناوخته کیږي

عمر بیک او چانته غاړې ته واچول لوی سړک ته وه ووت ګڼه ګونه ډیره وه مخامخ لاړ د تره زوی ته یې زنګ وکړ هغه د کوټې آدرس ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر خوشاله وو خوست کې بلد وو څو وارې دلته راغلی وو د اکا د زوی کوټه يې آسانه پيدا کړه د يو دنګ ټاور تر مخ څو شيبې تم شو شيبه وروسته يې د اکا زوی ته غيږه ورکړه دواړه پاس وختل په تنګو زينو کې څو ځايه د اکازوی له شناخته ملګرو سره ودريد.

په دريم پوړ کې يې د اکازوی د يوې کوټې په وره کې کيلي ننه ويسته دواړه مخامخ بالښت ته وغځيدل.

د اکا زوی يې چې الهام نوميده چايجوش ور واخيسته او له کوټې ووت عمر شاوخوا سترګې وغړولې په تاخچه کې ايښي کتابونه او چپټر يې تر نظر تير کړل يو کتاب يې ورواخيست مخ او څنډ يې واړوه خوند يې ورکړ پرې ليکل شوي وو.

فکري پوهنه!

ليکوال: عبدالهادي مجاهد!

څو پانې يې واړولې کتاب خوندور وو الهام له چايجوش سره راننوت ويې خندل

ښه عمر ګله ! غورې وکه څه حال وو کلي کور کې؟

عمر کتاب پخپل ځای کيښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراري وه یاره نوي څه نه وو ټول خپلوان جوړ تیار وو

الهام خوشاله وو ډیر وخت کور ته نه وو تللی خوله یې له خوشالۍ نه راټولیده په مسکا یې وویل:

په لارو څه کیسي وې پازاب شوی خو به نه وې؟

عمر سوړ اسویلی وویست

د لارو خبره مه کوه لکه په پل صراط داسې راتیر شوم

د الهام تندی ګونځې شو

ولې؟

عمر ترخه مسکا وکړه

ستو کنډو ته نارسیده یې دومره منډې راباندې وکړې چې مه یې کوه پوښتنه

الهام یې ګړندی ترخنګ کښیناست ته به وایې د کلونو مسافر کیسه اوري.

ښه ! پوره کیسه یې وکه

عمر مکمله کیسه ورته تیره کړه د الهام خوله له حیرانۍ وازه پاتې وه سر یې په منفي ښه وخوځوه سپکې سپورې یې وکړې بیرته له ځایه پاڅید چایجوش ته یې چای ور واچوه

یو ناڅاپه یې وپوښتل:

ولې؟ کارت ، تذکره دې نه وو راوړي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر وخندید د پوهنتون کارټ یې له جیبه راوویست

ستا دا جوړ کړي کارټ کار وکړ کنه د انګورو په تول کې تللی وم.

دواړو په زوره وخندل.

(۵)

سهار وختې عمر او الهام د میرانشاه په اډه کې ولاړ ول یو غټ پکول والاموټړوان موټر رامخته کړ الهام له مخامخ دوکانه څو بیسکیټ او انرژۍ راواخیستې او د عمر په بیک کې یې واچولې ده او الهام خدای پاماني سره وکړه په یوه شیبه کې موټر له اډې وه ووت تر یوه ځایه په تنګو کوڅو کې لاړ بیا یوه پراخه پاخه سړک ته وه ووت عمر شاوخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل لوړې ونې او شنه پټي په تیزی تیریدل موټروان ټیپ ته فلش وردننه کړ د موټر ټوله فضا خوستی سندرو او ساز ونیوه ده ګوشکی له جیبه راوویستې غوږونه یې د تلاوت سپیڅلي غږ ولړزول.

موټر په تیزۍ روان وو کلي او کورونه ورو ورو کمیدل د سړک ترڅنګ هرځای د سیل اوبو راوړې لويې ډبرې نیغې ولاړې وې.

عمر مبایل له جیبه راوویست د کوچیانو له روانې رمې یې څو انځورونه وویستل له څه کم یو یونیم ساعت مزل وروسته موټر د باډر په دروازه ورننووت موټروان د سړک په سر ایښې غرفې ته کوچینی کتابچه ورکړه ولاړ عسکر سپکه تالاشي واخیسته.

موټروان د اوبو ډک بوتل عمر ته ونیو

ونیسه اوبه!

ده د اوبو بوتل ورواخیست

بوتل یې په سر واړوه تندی یې وغوړید اوبه یخې وې د خوست هوا لا هم ګرمه وه بوتل یې بیرته موټروان ته ورکړ موټروان ده ته حیران وکتل او وې پوښتل:

چیرته ځې ځوانه؟

عمر له ښي غوږ ګوشکي خطا کړه

- میرانشاه ته!

هلته دې خپلوان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو د ماما کور مې هلته دی.

موټروان د هو په بڼه سر وخوځوه.

-ټیک ده

هلته بلد یې کنه؟

عمر مړاوي وروکتل

هو! پخوا موږ هم هلته اوسیدو

موټروان ځنګ ته ودرید موټر وښورید دی بیرته ژر موټر ته راوخوت وستمید د چا له پوښتنې پرته یې وویل:

د موټر د ټایرو هوا مې وکتله ماویل پنچر نشی

کوچینی ماشوم وچونګید د شا لخوا دډ نارینه غږ راغی.

استاده ! که دوکان مخې ته راغی یو څو بسکیټ راواخله چې ماشوم مو وږی دی

موټروان په پاس هنداره کې ور وکتل

سیی ده حاجي ګله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۶)

قضا مازدیګر وو عمر په تنګه شیله کې ګړندی روان وو مبایل یې له جیبه راوویست تندی یې ګونځې شو د افغانستان سیمکارت انتن نه ورکاوه بیرته یې په جیب ننه ویست پورته یې وکتل د ډرون الوتکې خپ غږ وارخطا کړ غوږ یې ونیو د الوتکې غږ د شمال لور ته وو یو ځای یې د اوبو شنهاری تر غوږ شو تنګې شیلې ته ور وګرځید رڼې اوبه په تور کمره کې لاندې رالویدې بیک ،چانټه او څادر یې په کوچیني بوټي کیښودل لستوڼي یې بډ وهل ژر ژر یې اودس تازه کړ غوږ یې ونیو لرې د یو موټر غرا خته خوشاله شو په شګلن خوړ کې ډاټسن ډوله موټر دده په لور را روان وو ده یې مخې ته ورمنډه کړه موټر ځای په ځای ودرید درې وارخطا کسان ترې راښکته شول عمر ته یې حیران حیران کتل عمر لاس ورکړ ځان یې ورو پیژاند د ولاړو کسانو له منځه یو غږ کړل.

ځوانه! موټر ته خیره نورې کیسې به هلته وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی د شا سیټ ته وخوت

موټر حرکت وکړ لاره ډیره خرابه وه د مخي له سیټ نوراني څوان مخ راواړوه خوله یې له خندا نه راټولیده په خوږه مسکا یې عمر ته وویل:

پخیر راغلې قاري صاحب مبارکه!

سفر پخیر وو؟

ده په ګڼه ږیره لاس راتیر کړ

- الحمدالله بیخي ښه وو

ناست کس وموسید

پازاب شوی خو به حتماً وې ، لارې ډیرې خرابې دي ملګري په سختۍ رارسیږي

عمر لنډه مسکا وکړه

نه ان شاالله کوم لوی مشکل نه وو ډیر ښه راورسیدم

ناست کس ته بنډار خوند ورکړ پوښتنې یې را کتار کړې.

له کابله راغلې؟

- نه سیده له وردګو راغلم

- څو ساعته لاره ده؟

عمر اوږده ساه وویسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې اوه ساعته کيږي خو ما د لارې د خرابوالي له وجې يوه شپه پکتيا کې وکړه.

ناست کس په اوږده ږيره لاس راتير کړ

جزاک الله ! متعال رب (ج) دې دا تکليفونه درته قبول کړي.

کږږ شو موټر ناڅاپه بريک ونيو ګيډړې د موټر تر مخ تيزه منډه واخيسته مخامخ په کوچنيو بوټو کې پناه شوه.

موټر کابو نيم سات مزل وکړ باالاخره تياره ماښآم مرکز ته ورسيد ، د مرکز درې څلور کوټې په لرې فاصلو سره ولاړې وې موټر د يوې ګوښې کوټې تر مخ ودريد.

له شاتينی څوکی يو کس عمر مخامخ کوټې ته ورووست ده ور پرانيست درې څلور کسه ناست ول له کوټې لکه د عطرو بوی جګيده عمر سلام واچوه ناستو ځوانانو ځای ورته پريښود ده يو بالښت ته ډډه ووهله د کوټې په بر کونج کې يو ځوان په لمانځه ولاړ وو ټول لکه د مني پاڼه رپيده سجده يې دومره اوږده کړه تا به ويل ساه يې وختله يو تنکی ځوان ترموز او ګيلاس راوړل ده ته يې ګيلاس له چايو ډک کړ ټولو ځانونه ورو پيژندل.

د عمر تر څنګ ناست تنکی ځوان حذيفه نوميده دی د لوګر وو ورپسی بل کس طلحه وو ده خپله سيمه شاجوی ياده کړه ، شاجوی د غزني او کلات ترمنځ سيمه ده په لمانځه ولاړ کس د کابل د موسهی وو ټول خوشاله ول چې يو بل ملګری يې را زيات شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

هوا خړه وه په لوړو غرو وریځې راځوړندې وې د باران د کیدو امکان زیات وو د مرکز قومندان موټر ته وخوت ورسره بل موټر کې استشهادی مجاهدین په وسلو سمبال سپاره شول عمر خوښ وو په دا یوه اونۍ کې یې نوي تکتیکونه زده کړي وو د مرکز له ډیرو مجاهدینو سره اشنا شوی وو څنګ ته ناست حذیفه یی د لرګي تسبې دده له لاسه کش کړې په خندا یی وویل:

ته راکه څومره ښایسته تسبی دی پیدا کړي

عمر وخندید

دا می د مور دلاس نښنه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

حذیفه تسبی په لاسونو کی واړولی بیرته یی ده ته ونیوی

هه! واخله

عمر مسک شو

ـ واخله ستا دی وي

حذیفه یی لاس بیرته ټیله کړ

نه یاره! که دی بل چا د لاس نښه وای بیا می نه درپریښودی

دواړو په زوره وخندل.

موټر په سختو پیچومو د تمرین ځای ته ورسید چوپه چوپتیا وه د ټولو ناستو فدایانو خولی په اذکارو بوختی وی په مخامخ غونډۍ پرونۍ ولاړې نښې همغسی سورۍ سورۍ ولاړې وې.

فدایانو د تمرین لپاره ځانونه تیار کړل د قومندان له یو غږ سره ټول کتار ودریدل د الله اکبر نارې په ټوله شیله کی انګازه وکړه ټول مخته او شاته ولاړل ټکان شول له مخامخ ولاړو نښو او غونډۍ مړې دوړی پورته شوی د فقیرمحمد درویش په غږ له جذبو ډکو ترانو ټوله دره په سر اخیستی وه د فدایانو له بدنه مړې خولې روانی وی مجاهدینو تر مازدیګره تمرینونه وکړل.

هره ورځ تمرین او د غرمې لخوا د لمانځه او ډوډۍ لپاره دوه ساعته دمه د هری ورځی کار وو عمراو ورسره ملګری لکه اوسپنیز سپرینګ داسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چست او چالاک شول دلته ټوله مهربانی له متعال رب (ج) سره مینه او خواخوږي راټوکیدلې وه ټول ملګری لکه یو تن او وجود داسی وو له یو بل سره مینه یی له ورونو هم لوړه وه یوه ورځ د تمرین په مهال د عمر پښه لږ خوږ شوه پدې ورځ موټر هم نه وو عمر ډیر پاذاب وو څو چی موټر رارسیده ملګرو یی په اوږو تر مرکزه یووړ یانې ددوی ټول کړه وړه لکه د ورونو داسی وو.

سهار وختي به د لمانځه لپاره چی کله جومات ته لاړل بیا به نو د چایو تر وخته د قرآنکریم ژباړی او تفسیر ته ناست ول له ټول مرکزه د عطرو غوندی بوی جګیده.

شپی او ورځی تیریدی د عمر د کور او کلی یادونه نور له مغزو مړاوي کیدل نور یې ټول فکر او سوچ تمرین ، عبادت او د الله (ج) سره کړیو وعدو ته وو رنګ یی ورځ په ورځ تازه کیده مخ یی لکه کورکمن تک ژیړ اوښتی وو د شپی به یی خواږه ،خواږه خوبونه لیدل کله په ګلانو کی ناست او کله هم د رڼو اوبو او سپینو جامو واله ښایسته پیغلو سره ناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه شپه وه عمر په اړخ واوښت غوږ يې ونیو د نرۍ ژړا غږ جګیده سر يې راپورته کړ حذيفه په بستره کې ناست وو وړې ، وړې سلګۍ يې کولې سر يې په زنګنو ايښی وو عمر له ځايه پاڅيد د اوبو ترموز ته وروګرځيد ډک ګيلاس يې په سر واړوه وروسته حيران د حذيفه سرته ودريد حذيفه سر راپورته کړ دده په لیدو يې سترګې پاکې کړې عمر يې ترڅنګ کښيناست په اوږه يې لاس ورکيښود په خواشينی غږ يې وويل:

- ښه يې؟

حذيفه د هو په ښه سر وخوځوه

عمرهغه ځان ته رانږدې کړ

نو څه شوي ورورجانه؟

حذيفه بيا ژړا ونیو ښه ډير يې وژړل وروسته يې وويل:

خوب مې لید!

عمر يې اوښکې ورپاکې کړې

خیر ده ځان کنټرول که

د حذيفه سر يې په خپل ټټر پورې کلک ونیو دواړو تر ډيره يو بل جوخت نیولي وو عمر هم خفه وو د حذيفه نن وروستی شپه وه سبا خپل منزل ته روانیده د عمر له څه ويلو پرته حذيفه شونډې پرانیستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجبه خوب وو لالا!

عمر لنډه مسکا وکړه

خدای (ج) دې یې د خیر کوي مه وارخطا کیږه

حذیفه مسک شو سپین غاښونه یې د سپوږمۍ رڼا ته وبریښیدل

نه وروره ! د وارخطایۍ خوب نه وو د خوشالۍ خوب وو بیا یې یو دم وویل:

ښه زړه مې پرې یخ کړ

عمر وخندید حذیفه ته یې په اوږه وار ورکړ

ووایه کنه یاره زما د هم ورته سودا کړه

حذیفه ګلابي شونډې سره وروستې.

خوب مې لید ، خوب مې لید چې یوه لویه دښته وي له کړکۍ یې پاس آسمان ته وکتل سپوږمۍ هم فکر کوم د ځوارلسم وه شاو خوا مې ښه له ورایه لیدل هر څه مې صحي کولی شو ویې خندل او زیاته یې کړه.

په یو لوی هډور آس سپور وم شاوخوا مې سرو جامو واله لښکرې تاوې وي ټوله ساحه یې محاصره کړې وي د وتو لاره نه وي زه هم په منځ کې ایسارګرځم را ګرځم دوی رانږدې کیدی نشي کله چې په ما حمله راوړي زه توره راوباسم یو کتار ټول یوې خواته ړنګ کړم ددوی بریدونه زیات شي پورته وګورم له آسمانه یوه سپینه لمبه راشي ټوله ډله لکه اور ته چې خاشاک ورواچوې لواړه تیره کړي همدې وخت کې راویښ شوم سترې وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا راغله وارخطا وم دا زما وروستۍ شپه او دا خوب خدایزده مانا یې څه وي ؟

عمر کلکه غیږه ورکړه وخندید

مه وارخطا کیږه ، په دښمن دې بریالی کیږې ان شاالله خپل مقصد ته به رسیږی زه باور دربانديې لرم.

حذیفه فاتحانه مسکا وکړه ، له ځایه پاڅید په پاس تاخچه کې ایښی قرآنکریم یې راواخیست څو ځل یې ښکل کړ په سینه پورې یې ټینګ ونیو سترګې یې د آسمان په لور ونیوې په سلګو کې یی دعا وکړه.

یا پاکه ربه(ج)!

ستا له عاجز بنده سره مل شې!

دا په ګناهونو لړلی بنده دې یوازې مه پریږده.

یوازینۍ هیله او ارمان چې ستا د دین خدمت او تاته رسیدل دي په پوره کیدو کې یې مرسته ورسره وکړه...

حذیفه اوږده دعا وکړه عمر هم دواړه لاسونه لپه کړي وو یوازې آمین یې له خولې راووت او د حذیفه له ژړا سره به دده هم په لیمو اوښکې را ورغړیدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

د سهارني لمر ژیړی وړانګی په لوړو غرونو را پرتې وې هوا دومره صافه وه چی د لوړ غره په سر دې وران څلی ښه پوره لیدلی شوای په مرکز کی چوپه چوپتیا وه عمر د نښتر ونې لاندی ولاړ وو په مرکز کی څه زیات شوی نه وو یواځی د راوتلی تنګی شیلی په خوله کی مازدا ډوله موټر نوی ورښکاره.

شو شور ماشور شو عمر وروکتل د مرکز د دویمی کوټې نه ډله خلک راووتل څوتنه د مرکز ملګری یی وپیژندل دوه دری کسان نوي ورښکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول قوماندان یی ترمخ ګړندی روان وو مازدا ډوله موټر ته ودریدل عمر نږدی ورغی نویو راغلو میلمنو ته یی لاس ورکړ نویو کسانو بیګونه غاړو ته اچولی وو لویی پروفیشنل کیمری ورسره وی رنګون یی تازه وو داسی مالومیده لکه له کوم ښاره چی راغلی وی عمر حیران وو څوکسانو په شاوخوا ونو کی سپین بیرغونه راځوړندول ځینو په ولاړو لرګیو تابلوګانی ټینګولی داسی ترتیبات نیول کیدل تابه ویل د کوم لوی جشن ورځ را روانه ده د مرکز د کوټو تر مخ کتار ولاړ بیرغونه باد یوی خواته رپول.

مخامخ یی وکتل حذیفه له ختین حمامه را وه ووت داسی سپین بریښیده تابه ویل په کلونو یی لمر په سترګو ندی لیدلی سپینی جامی یی په تن وی ته وا د واده ورځ یی ده ټولو ولاړو کسانو خوشاله وروکتل حذیفه را وګرځید سلام یی واچوه ولاړو کسانو ټینګی غیږی ورکړی د عطرو بوی یی په سپږمو داسی خوږ لګیده لکه د پسرلنی موسم د تازه غوړیدلو ګلانو کومه لویه دښته کی چی روان وې حذیفه عمر له لاسه ونیو په خندا یی وویل:

راشه لږ کار می درسره ده!

دواړه د مرکز د کوټو شاته د روانو اوبو د لښتی تر څنګ په یوه لویه ډبره کښیناستل عمر په حیرانی حذیفه ته کتل تر اوسه یی په دومره تازه او ښایسته څیره کی نه وو لیدلی هیڅ یی په دیدن نه مړیده دواړو په ځیر یو بل ته کتل هیڅ یی نه ویل په وروستیو کی حذیفه چوپتیا ماته کړه او په مسکا یی وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګه په خیر راته ګورې؟

عمر یی لاس په لاس کی ونیو

پوهیږې! درویشت کاله مې عمردی تراوسه مې دومره ژور چاته نه وو کتلي خدایزده نن دې ښنګه په دیدن نه مړیږم.

حذیفه وخندید د ټوکو په ډول یې وویل:

خیر ده له نن وروسته به مې ارمان وکړې

د عمر تندی ګونځې شو تابه ویل د دنیا تر ټولو بد خبر یې واورید سوړ اسویلی یې وویست سر یې د افسوس په ښه وښوروه او زیاته یې کړه.

هو ولا! ستا جدایي به راته دومره سخته تمامه شي لکه په عمري بند محکوم بندي ته .

بیا یې د ډاډ لپاره د حذیفه په اوږه لاس ورکیښود.

خو خوشاله دیته یم چې خپل هدف ته رسیږې او له رحیم ذات سره کړې وعده دې پوره کیږي خو ځان ته وارخطا یم.

حذیفه حیران وروکتل

ولې؟

خدای مه کړه

عمر مړاوې سترګې ور واړولې د خواست په ژبه یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا وکړه چې زه هم يوه ورځ ستا غونډې جامې واغوندم او نوبت مې را ورسيږی.

حذيفه په اوږه وار ورکړ خندا يې وکړه

خدای (ج) دې درسره وکړي خو دلته نوبت نشته خبره ستا په چالاکۍ او د تکتيکونو په ژر زده والي کې ده هرڅومره چې ژر تکتيک زده کړې او قوماندان ځای درته مناسب وبولي هماغه ورځ دې نوبت دی.

دواړو فاتحانه مسکا وکړه

د کوټو له شا طلحه دواړو ته زوروره ناره وکړه دواړو ته يې د ورتګ اشاره وکړه.

- راځئ ملګري تيار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

د مرکز ملګري کتار ولاړ وو ټولو په تنديو په کليمه پوښل شوې سپينې جنډې تړلې وې مازدا ډوله موټر د مرکز د کوټو ترمخ ولاړ وو مخه يې ښکته خواته وه نويو راغلو کسانو غټې کيمرې په درې پايېز چوکاټ بندولې د برې کوټې په بام په لوډسپيکر کې په لوړ غږ ترانه چالانه وه قوماندان خوشاله وو هر ملګري ته يې په خوشالۍ کتل ماته يې د ورتګ اشاره وکړه ورغلم او د طلحه څنګ ته نيغ ودريدم.

قوماندان خپل موټر ته وروګرځيد يوه غيږ ګلان يې راواخيستل ما ورمنډه کړه نيمايي يې ماته راکړل په ملګرو د ويشلو اشاره يې راته وکړه له ښي لوري مې پيل وکړ هر ولاړ ملګري ته مې دوه ، دوه ګلان ورکړل سړ.ا شوه پورته مې وکتل ډرون ډوله کيمره مې په سر ولاړه وه لرې ولاړ کس ډرون کيمرې ته غټ ريموټ نيولی وو يو خوا بل خوا يې خوځوه کيمره به کله لوړه شوه په پورته ولاړو غونډيو به را وګرځيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان مخامخ اشاره وکړه حذیفه د ولاړو موټرو له منځه را وه ووت نظامي جامې يې په تن وې خوله يې له خندا نه ورټولیده کتار ملګرو ته ور وګرځید کیمرې والا وو یوې او بلې خواته منډې وهلې تا به ویل کوم لوی پاچا سیمې ته راغلی دی دم په دم یې انځورونه او فلمونه ترې اخیستل هر ملګري حذیفه ته ټینګه غیږه ورکوله او ګلان یې غاړې ته وراچول.

حذیفه ماته ودرید ټینګه غاړه مې ورکړه یو بل مو ترډیره په غیږ کې نیولي وو د خوشالۍ او خدای پامانۍ اوښکې مو ګډې په سترګو را روانې وې دی مې هیڅ له غیږې جلا کولی نشو او ده هم زما غاړه ټینګه نیولې وه یو ناڅاپه مې د الله اکبر زوروره ناره له خولې ووته ولاړو ملګرو راسره بدرګه کړه او په شیله کې یې ځو پرلپسې انګازې خورې شوې حذیفه مې ولي کلک ونیول سترګې یې راسره وجنګولې او یوازې یې دومره له خولې ووتل

حق دې راته وبخښه!

زما اوښکې نه تم کیدې په دا درویشت کلونو کې مې دومره ژور نه وو ژړلي یو دم مسک شوم د هغه په ولیو مې زور راووست.

ځه ! الله دې مل شه خپل ایماني هدف ته پخیر ورسیږې

په لاوډسپیکر کې چالانې ترانې بیا بیل خوند درلود

- ساتو یې په سرو وینو دا د باتورانو کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا د شهیدانو کور ، دا د شهیدانو کور....

حذیفه د وروستي کس قومندان مخ ته ودرېد قومندان په غیږ کې کلک ونیو په تندي یې داسې ټینګ ښکل کړ تا به ویل د کلونو مسافر زوی د خوږې مور مخ ته ولاړ دی ګلان یې غاړې ته ور واچول تر اوږو یې کلک ونیو په خندا یې وویل:

- څه ورځه په مخه دې ښه ! خپل هدف ته پخیر ورسیږې

- ستا مظلوم اولس به ستا قربانۍ هیڅ کله هیرې نکړي

- موږ خوشاله یو چې ستا غوندې ځوانان لرو ددې هیواد او د شهیدانو ارمانونه ستاسو پورې تړلي دي...

له اوږدو خبرو وروسته حذیفه مازدا ډوله موټر ته ور وخوت کیمرې والا تر موټر ګرد راچاپیر شول ډرون کیمره هم د ولاړو خلکو په سر ودریده حذیفه موټر ته حرکت ورکړ او د خدای پامانۍ په ډول یې دواړه لاسونه پورته کړل ولاړو کسانو هم یوپه بل پسې لاسونه وخوځول سیمه یو ځل بیا د الله اکبر زوروړو نارو په سر واخیسته.

(۱۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ورځې ووتې حذيفه مې هيڅ له سترګو نه ووت يوه غرمه د قوماندان کوټې ته ورغلم موږ ملګرو ته د انټرنيټ او مبايل کارولو اجازه نه وه قومندان په کوټه کې تلويزيون او انټرنيټ درلود دی خوشاله وو خوله يې له خندا نه راټوليده په خبرونو کې يې د خوست په کمپاين د بريد خبر ونيو خبريال ووېل چې ځانمرګي بريدګر د امريکايي ځواکونو ډله موټران په نښه کړي او زيات تلفات يې ور اړولي دي.

د اسلامي امارت وياند يې پړه په غاړه اخيستې وه او بريدګر يې د حذيفه په نوم د لوګر د سيمې ياد کړ او تر پنځوسو ډيرو امريکايي ځواکونو د وژلو ادعا يې کړې وه د حذيفه د نوم په اوريدو مې له خوشالۍ اوښکې په اننګو راغلې او له خولې مې د تقبله الله کلمه ووته.

قومندان مبايل زما مخ ته ونيو

ته وګوره ياره ! ټول فسبوک د حذيفه مجاهد انځورونو ښکلی کړی دی

مبايل مې ترينه واخيست د حذيفه هر ملګري او خپلوان دده کارنامې او يادونه بيان کړي وو او دده د شهادت مبارکيانې په هر لور خپرې وې چا يې له څنګه د زمري انځور ايښی وو چا هم په سپين بيرغ پوښلی وو.

مبايل مې قومندان ته بيرته ورکړ هغه له جيبه کوچنۍ کتابچه راوويسته شميره يې ترينه ونيوله غاړه يې تازه کړه له هغې خوا ډډ نارينه غږ راغی.

- هلو سلام عليکم

قومندان غاړه تازه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعلیکم والسلام ورحمت الله

حاجي میانداد صیب ښه یې

کور دې خیرتي ده

مقابل لوري غوږ ونیو او وې پوښتل:

څوک یې وروره؟

قوماندان په رنګړئ ږیره لاس را تیر کړ

حاجي صاحب ما له میرانشاه زنګ وهلی د حذیفه ملګری یم.

د مبایل اړیکه یو دم پرې شوه قومندان له ځایه پاڅید فکر کوم انتن کمزوری وو مبایل یې بیا ور اوکې کړ له هغه خوا بیا نارینه غږ راغی دا ځل غږ یو څه صاف وو بیا یې سلام واچوه قومندان غاړه تازه کړه.

وعلیکم والسلام

ښه یې حاجي صاحب!

د هغه له پوښتنې مخکې یې وویل :

زه د حذیفه ملګری یم له میرانشاه مې زنګ درته کړی

د مقابل لوري غږ ګډوډ شو لکه له خبرو چې ولویږی بیا یې غاړه تازه کړه او زیاته یې کړه

ښه ډیر ښه! حذیفه به کله کله پدې شمیره زنګ راکوه د بوډا ژړا زور ونیو په ژړا کې یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خو شهید شو!

قومندان یوه شیبه بې ځوابه شو لکه له خبرو چې ولویږی بیا یې بندې خبرې وکړې.

هو حاجي صاحب ! د زوی شهادت دې مبارک شه

د ډاډ لپاره یې څو توري ولټول او زیاته یې کړه:

هغه ډیر غیرتي او په اسلام مین ځوان وو او خپل سپیڅلي هدف ته د متعال رب (ج) په مرسته ورسید موږ ټول ملګري د هغه په صداقت ، ایمانداری او ټینګ ایمان ګواهي ورکوو...

قومندان اوږدې خبرې وکړې مقابل لوري یواځې غوږ نیولی وو اف یې له خولې نه راووت یواځې د سلګیو غږ یې صاف اوریدل کیده

په مبایل کې ښځینه غږ راغی

- څوک دی؟

د بوډا خبرې ورسره ګډې شوې ښځینه غږ ورک شو

د قوماندان له خبرو وروسته د حذیفه پلار غاړه تازه کړه خپله غریبي او د زوی سره مینه یې یاده کړه د هغه د ټینګ ایمان په زړه پورې کیسې یې وکړې په وروستیو کې یې وویل چې د حذیفه مور درسره دوې خبرې کوي.

قومندان ځان ټینګ کړ د حذیفه زړې مورکۍ خبرو ته ځان جوړ کړ خو ژړا خبرو ته پرینښوده ښه پریمانه یې وژړل قومندان هم څادر سترګو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیو تر پنځو دقیقو زما په شمول د هیچا له خولې اف نه ووت په مبایل او زموږ کوټه کې یوازې د ژړا او سلګیو غږ پورته کیده.

له اوږدې ژړا وروسته د حذیفه مور په خبرو راغله او قومندان ته یې په خپ غږ وویل:

خیر یوسې زوی جانه ! زما د زړه ټوټه حذیفه له تاسو ډیر خوشاله وو هر وخت به یې چې زنګ را وکړ د ملګرو او قومندان په صفت نه مړیده زما له زوی سره مو ډیر تکلیفونه ایستلې وو خدای(ج) مو هغه دنیا سمه کړه.

د حذیفه مور ډیرې دعاوې وکړې قومندان هم د زړه تسلي ورکړه او د هر رنګه مرستې ډاډ یې ورکړ.

(۱۲)

شپې او ورځې تیریدې مرکز ته هره ورځ نوي ملګري راتلل زموږ شمیر هم ورځ په ورځ زیاتیده ماهم ډیر څه زده کړي وو د موټر چلول ، د نقشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مخې په ښارونو کې بلدتیا او ډول ، ډول نور هغه کارونه وو چې د تمرین تر څنګ موږ ته را زده کیدل.

یوه ورځ قومندان راغی زه او څلور نور ملګري یې له ډلې جلا کړو راته یې وویل چې تاسو به نور ځانګړی تمرین کوئ!

موږ د خپل تمرین تر څنګ نوو راغلو مجاهدینو ته هم تمرینات ورکول او هغه لارې چارې چې مو زده کړې وې هغوی ته ورښودلې او ددې ترڅنګ مو د اسلحې کارونه او د موټر ور زده کول هم زموږ په غاړه وو.

موږ کابو دوې میاشتې پرلپسې تمرین وکړ زموږ په تمریناتو کې د نویو لوکسو موټرو زده کړه لکه فرونر هایلوکس او...همدارنګه د کابل ښار په مختلوفو برخو کې د نقشې له رویه بلدتیا او همدارنګه د پښتو ترڅنګ د پآرسي او انګریزي ژبو زده کړه هم شامل وو.

قومندان هم څو ورځې نه وو کور ته په چوټۍ تللی وو قومندان اصلا د خوست وو کور یې په موسی خیلو ولسوالی کې وو خو دلته میرانشاه کې له وړوکوالي را لوی شوی وو کله کله به د کورنۍ د لیدو لپاره چې ډیر وخت کیده خوست ته کډه شوې وه تلو.

یوه ورځ سهار راغی خوشاله وو زما ترڅنګ کښیناست لکه کومه خبره چې راته لري ، هماغسې وه د کابل ښار نقشه یې راوویسته زما مخ ته یې وغوړوله مهم ځایونه په سرو کرښو رنګ شوي وو د دارالامان پوښتنه یې وکړه ما د لوګر په سړک ګوته یووړه د کابل په چهار اسیاب ولسوالۍ لنډ وروګرځیدم د دارالامان په دوراهي مې ګوته ودروله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان خوږه مسکا وکړه په اوږه یې وار راکړ.

- ډیر وران یې!

ما وخندل

- قومندان صاحب اوس خو مې نږدې نیم کال پوره کیږي

قومندان په ځیر راته وکتل او وې وپوښتل

ښه ډیر ښه! د کابل ریاست چیرته دی؟

ما ژر د پښتونستان واټ ته اشاره وکړه پورته ورغلم د کابل په ریاست مې ګوته کیښوده

قومندان په اوږه وار راکړ

- ماشاءالله ما خو دومره نه ګڼله

ما له چایو غوړپ وکړ او ومې پوښتل

آمرصاحب څه نوې غورې نشته؟(قومندان ته مو آمرصاحب ویل)

قومندان نقشه ټوله کړه اوږد وغزید

- نه ولا څه شی خو نشته

یو دم پخپل ځای کې نیغ راکښیناست لکه کوم نوی زیری چی راته لري مخامخ یې راته وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خو دې ورځو کې شاید کابل کې یوه لویه غونډه جوړه شي امریکایان او نور بهرنی قومندانان له یو بل سره جلسه لري شاید تاسو څلور ملګري ورولیږو.

په ورانه یې وار راکړ

- دا ځل ځان تیاروه

ما وخندل ،ده پیکه وویل:

خو! چاته مه وایه ځکه خبره محرمه ده تر اوسه مې چاته ندي ویلي ته لومړنی څوک وې.

(۱۳)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار وختي وو چې قومندان زموږ څلورو ملګرو د کوټې ور را وټکوه ورپاڅیدم قومندان ته مې لاس ورکړ ده رایاده کړه چې څلور واړه ملګري دده کوټې ته په بیړه ورشو ملګري مې له خوبه راویښ کړل شیبه وروسته څلور واړه د قومندان تر مخ ناست وو.

قومندان بیا نقشه وغوړوله په پروني نوي پلان وغږید د بهرنیانو د ناستې یې وویل چې شاید همدې اونۍ کې جوړه شي د مشرانو له لوري موږ څلور ملګري ټاکل شوي وو غونډه په کانټینینټل هوټل کې جوړیده.

کابو درې ساعته مو په پلان کار وکړ د هر ملګري نظر مو واخیست د لارو خرابوالي او هلته تګ لویه ستونزه وه خو قومندان خوشاله وو او ویل یې چې هلته یې کسان موندلي تاسې یوازې تر کابله پورې په رسیدا فکر وکړئ.

موږ ملګرو قاچاقي لارې وسنجولې د کابل تر دروازو مو په نقشه کې لاره وویسته قومندان د باندې وتلی وو په بیړه راننوت له خندا یې خوله نه ورټولیده وې خندل او وې ویل:

زه پوهیدم چې د کابل تر دروازو رسیدلي یاست هلته بند پاتې یئ.

 ورستنۍ خبره یې بشپړه کړه.

خو خیر دا تشویش مه کوئ هلته مې هم کسان درته پیدا کړل.

زموږ مخونه له خوشالۍ وغوړیدل ،ده خبره وغځوله.

همدا اوس له مولوي صاحب عزیز سره وغږیدم دا زیری یې راباندې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مولوي عزیز زموږ د مرکز لوی مشر وو)

مولوي صاحب وویل چې موټران او وسلې مو هم په وردګو او لوګر کې درته آماده کړي لدې ځایه یې د وړلو اړتیا نشته او زیاته یې کړه.

سبا سهار به تش لاس په یو موټر ځان د کابل تر دروازو ورسوئ.

موږ څلور ملګري په جامو کې نه ځاییدو او خوشاله وو چې څومره مهم او لوی پلان ته وټاکل شوو سبا سهار د حذیفه او نورو تللیو ملګرو په نسبت موږ ته لوی ترتیبات نیول شوي وو مولوي صاحب عزیز هم راغلی وو پاکې سپینې جامې یې اغوستې وې له موږ سره ټولو ولاړو ملګرو یو په یو خدای پاماني وکړې په فیلډر ډوله موټر کې مو حرکت وکړ په خامه لارو غرمه د خوست یوې ولسوالۍ ته ورسیدو هلته مو د پلان مطابق د یو مجاهد ملګري سره ډوډۍ وخوړه د مازدیګر تر لمانځه هلته وو قضا مازدیګر مو د پکتیا وزې ځدراڼ ولسوالۍ په لوري حرکت وکړ د شپې اته بجې د وزې ځدران ولسوالۍ ته ورسیدو شپه مو هلته تیره کړه سهار له لمانځه مخکې مو له هغه ځایه حرکت وکړ بل مازدیګر د لوګر د خروار ولسوالی بازار ته ورسیدو د ولسوالۍ لوی بازار وو ګڼه ګونه ډیره وه دا ولسوالۍ په خامه لاره پرته وه دویمه شپه مو چې د شنبې وه د لوګر د څرخ ولسوالۍ ته ورسوله موږ ډیره بیړه درلوده ځکه د دوشنبې ورځ مو باید کابل کې د پلان ځای ته رسولي وای غونډه دوشنبه جوړیدله د دریمې ورځې په سهار د څرخ له لوري مو ځان د لوګر برکي برک ولسوالۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویست او له هغه ځایه د وردګو د تنګي له لوري د لوګر د مرکز پُل علم تر شا د محمد آغې ولسوالۍ ته واوښتو.

شپې ورځې مو سترې تیرې کړې ټوله لار مزل ملګري بې خوبه کړي وو له غرمې تر ماښامه مو د لوګر د محمد آغې ولسوالۍ په یو جومات کې ښه خوندور خوب وکړ ماښام مهال مو ځانونه د کابل دروازې ته ورسول هلته په یوه کرایي شوي کور کې راته نوې جامې ،پتلانونه ،دستکشې، ډول ډول عینکې او نور د اړتیا وړ مواد راکړل شول د شپې نهه بجې د کابل له دروازې تیر شوو نیمه شپه مو ځانونه د کانټینینټل هوټل ته نږدې ځای پر ځای کړل.

سهار وختي مو ځانونه پریمینځل نوي پتلانونه او جامې مو واغوستې غونډې ته څه کم دوه ساعته پاتې ول ټولو ملګرو دوه ،دوه رکعته لمونځ وکړ د قرآنکریم تلاوت مو وکړ هوټل ته له روانیدو سره سم مو له یو بل سره وروستۍ خدای پاماني وکړه.

د هوټل په لور مو حرکت وکړ په لارو کڼه ګوڼه وه هر ځای سختې تالاشۍ ولاړې وې زموږ موټر ډیر نه تالاشي کیده یوازې عسکر به مازې راوکتل د مخې په سیټ کې له ناست ږیره خریيلي ځوان سره چې د دولت کس وو وغږید او موټر به حرکت وکړ دویمه داچې زموږ موټر په تورو ښیښنو پوښلی وو.

د هوټل د دروازې له ننوتو وروسته د مخې ناست کس ښکته شو شاوخوا مو وکتل هرې خواته زرهي موټر ښه پریمانه ولاړ وو زموږ مشر چې هلته مرکز کې راته قومندان ټاکلی وو د غونډې د کوټې تر مخ ټولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناره کړه او په بیړه یې د ښکته کیدو اشاره وکړه موږ هم په بیړه لوی سالون ته د ننوتو هڅه وکړه په وره کې ولاړ عسکر مو ممانعت وکړ زموږ یو ملګري د الله اکبر له ناريې سره په تندي وویشت او عسکر پړمخې ولوید د سالون د ننه غوغا شوه لوی سالون له بهرنیو نظامیانو تر سپږمو ډک وو منډې شوې د خبربالانو کیمرې او مایکونه ورغړیدل سیمه ډزو او مرمیو په سر واخیسته پښتو ، دري او انګریزي غږونه سره ګډ شول زموږ دوه ملګري دویم پوړ ته وختل له شته کسانو لاره ورکه شوه هر لورته یې ډزې کولې په جوړه غوغا کې به یوه ، یوه د الله اکبر ناره هم پورته شوه.

د باندې مو څوک نه راپرېښودل او نه هم د باندې څوک وتلی شوای یو ملګری مو یوازې راننوتي وره ته په کمین کې ناست وو چې کله به چا د وتو یا راننوتو هڅه کوله د هغو کار یې ورخلاصوه.

پوره یو یونیم ساعت مو جګړه وکړه د باندې ډیر نظامیان راورسیدل په هوا د ډول،ډول چورلکو غږ اوریدل کیده په وروستیو کې مرمۍ راخلاصې شوې شیبه وروسته سیمه څو زوروړو چاودنو او غږونو ولړزوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۴)

قومندان تلویزیون ته مخامخ پروت وو د تلویزیون چینلونه یې یو په بل پسې اړول د ټولو د خبرونو د سر ټکی په هوټل ننني برید وو د هوټل ودانۍ سرو لمبو په سر اخیستې وه له موټرو تور لوګي پورته کېدل سیمه له ګڼو امبولانسونو ډکه وه خبریال د سیمې عیني شاهدان غږول ټول وارخطا ول برید یې ډېر زورور یاد کړ یوه کس داهم وویل چې د برید او چاودنو غږونه یې تر څو کیلو متره لرې واورېدل.

د اسلامي امارت ویاند د برید پړه په غاړه واخیسته برید یې ډېر زورور یاد کړ ډېرو بهرنیانو اوجنرالانو ته یې د زیاتو تلفاتو د اوښتو ادعا وکړه د ویاند په خبره په برید کې سلګونه بهرني جنرالان او عسکر وژل شوي وو.

قومندان ځان وغزاوه خوشاله وو ، عمر او نور ملګري یې یو، یو سترګو ته ودرېدل د هغوی پخواني یادونه یې تازه کړل د باندې وه ووت په مرکز کې کراره کراري وه هیڅوک نه مالومېدل یوازې ډاډسن ډوله موټر د لویې ونې سیوري ته ولاړ وو.

پای

کابل - افغانستان

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library